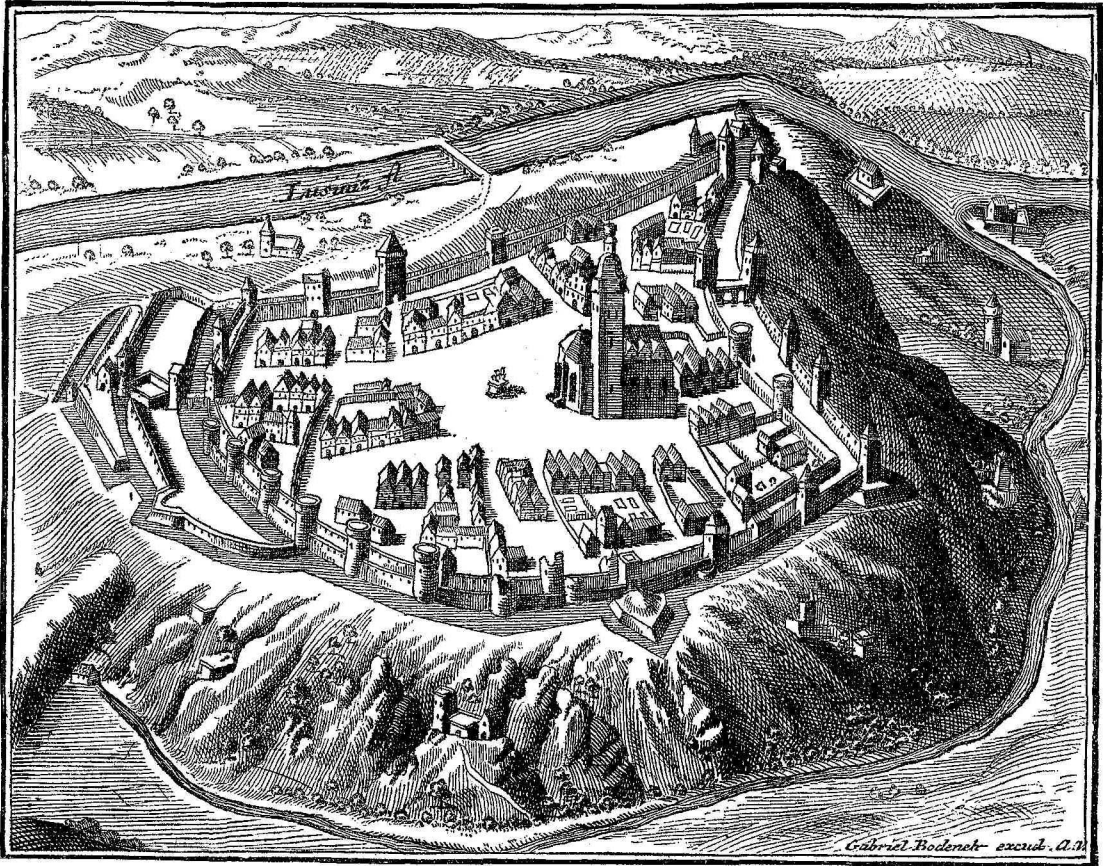

σπανία ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ μέλλοντος βασιλέως της.

Μαθοῦσα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχεν ἐγγραφῇ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς Μαδρίτης τὸ χιλιεστὸν παιδίον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλφόνσος κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ὅπερ ἦτο τὸ πρῶτον τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός της, ἡ βασίλισσα Χριστίνα, συγκινηθεῖσα βαθύως ὑπὸ τῆς ἐνδείξεως τοιαύτης συμπαθείας τῶν

εἰς τὰς Γραφάς, οὕτω καὶ τὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπου ὁ Κύριος ἡμῶν μετεμορφώθη, ἐγένετο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς καλογηροεπιδημίας τὸ καταφύγιον πολλῶν πρεσβυόντων ὅτι διὰ τῶν σωματικῶν κακουχιῶν ἠδύναντο νὰ κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Ριγκουὲ εὔρε δύο μοναστήρια, ἐν Ἑλληνι-

Τὸ ὄρος Θαβώρ.

ὑπηκόων της πρὸς αὐτήν, ἔστειλεν εἰς τὸν χιλιεστὸν Ἀλφόνσον, ὅστις ἦτο υἱὸς ἀντιγραφέως, ἐν ἀργυροῦν κουπάκι, ἐν κουτὶ περιέχον ἐν μαχαιρίδιον, κουτάλιον καὶ περόνιον, ἔτι δὲ καὶ ἐν κουτίδιον περιέχον ὠραίαν φωλεὰν μὲ ἀγὰ καὶ ἐν τεμάχιον καρτίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν γεγραμμένα τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸν χιλιεστὸν Ἀλφόνσον ἀπὸ μέρους τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν δύο Ἀλφόνσοι, κατέστησαν εὐτυχῆ.»

Τὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπως παρίσταται εἰς Εἰκόνα τινὰ εὐρεθεῖσαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐκεῖ Μοναστηρίου.

Ὅπως πολλὰ ἄλλα μέρη ἀναφερόμενα

καὶ ἐν Λατινικόν. Οἱ καλόγηροι τοῦ τελευταίου ἦσαν ἐννοσχολλημένοι εἰς ἀνασκαφάς. Ἡ θεὰ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Θαβώρ εἶναι ἐκτεταμένη καὶ μεγαλοπρεπής, καταλλήλως δ' ἐξελέχθη τὸ ὄρος τοῦτο πρὸς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σπουδῆς ἀξιον ἐν τοῖς μοναστηρίοις δὲν ὑπάρχει, οἱ δὲ μοναζόντες ἐκεῖ Καλόγηροι εἶναι ἀληθῶς εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν.